अद्य प्रभृति भद्रं वः प्रतिज्ञां मे निबोधत । त्रयोदशसमास्तात को ममार्थोऽस्ति जीवतः ।
न प्रवक्ष्यामि परुषं भ्रातॄनन्यांश्च पार्थिवान् । स्थितो निदेशे ज्ञातीनां योक्ष्ये तत्समुदाहरन् । १६५५
एवं मे वर्त्तमानस्य स्वसुतेष्वितरेषु च । भेदो न भविता लोके भेदमूलो हि विग्रहः ।
विग्रहं दूरतो रक्षन् प्रियाण्येव समाचरन् । वाच्यतां न गमिष्यामि लोकेषु मनुजर्षभाः ।
भ्रातुर्ज्येष्ठस्य वचनं पाण्डवाः सन्निशम्य तत् । तमेव समवर्त्तन्त धर्म्मराजहिते रताः ।
संसत्सु समयं कृत्वा धर्म्मराट् भ्रातृभिः सह । पितॄंस्तर्प्य यथान्यायं देवताश्च विशाम्पते ।
कृतमङ्गलकल्याणो भ्रातृभिः परिवारितः । गतेषु क्षत्त्रियेन्द्रेषु सर्व्वेषु भरतर्षभ । १६६०
युधिष्ठिरः सहामात्यः प्रविवेश पुरोत्तमं । दुर्य्योधनो महाराज शकुनिश्चापि सौबलः । सभायां रमणीयायां तत्रैवास्ते नराधिप ।

इतिश्रीमहाभारते सभापर्व्वणि द्यूतपर्व्वणि युधिष्ठिरसमये पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ वसन् दुर्य्योधनस्तस्यां सभायां पुरुषर्षभः । शनैर्ददर्श तां सर्व्वां सभां शकुनिना सह ।
तस्यां दिव्यानभिप्रायान् ददर्श कुरुनन्दनः । न दृष्टपूर्व्वा ये तेन नगरे नागसाह्वये ।
स कदाचित्सभामध्ये धार्त्तराष्ट्रो महीपतिः । स्फाटिकं स्थलमासाद्य जलमित्यभिशङ्कया ।
स्ववस्त्रोत्कर्षणं राजा कृतवान् बुद्धिमोहितः । दुर्म्मना विमुखश्चैव परिचक्राम तां सभां । १६६५
ततः स्थले निपतितो दुर्म्मना व्रीडितो नृपः । निश्वसन्विमुखश्चापि परिचक्राम तां सभां ।
ततः स्फाटिकतोयां वै स्फाटिकाम्बुजशोभितां । वापीं मत्वा स्थलमिव सवासाः प्रापतज्जले ।
जले निपतितं दृष्ट्वा भीमसेनो महाबलः । जहास जहसुश्चैव किङ्कराश्च सुयोधनं ।
वासांसि च शुभान्यस्मै प्रददू राजशासनात् । तथागतन्तु तं दृष्ट्वा भीमसेनो महाबलः ।
अर्जुनश्च यमौ चोभौ सर्व्वे ते प्राहसंस्तदा । नामर्षयत्ततस्तेषामवहासममर्षणः । १६७०
आकारं रक्षमाणस्तु न स तान् समुदैक्षत । पुनर्व्वसनमुत्क्षिप्य प्रतरिष्यन्निव स्थलं ।
आरुरोह ततः सर्व्वे जहसुश्च पुनर्जनाः । द्वारन्तु पिहिताकारं स्फाटिकं प्रेक्ष्य भूमिपः ।
प्रविशन्नाहतो मूर्द्ध्नि व्याघूर्णित इव स्थितः । तादृशं चापरं द्वारं स्फाटिकोरुकपाटकं ।
विघट्टयन्कराभ्यान्तु निष्क्रम्याग्रे पपात ह । द्वारन्तु वितताकारं समापेदे पुनश्च सः ।
तद्वृत्तं चेति मन्वानो द्वारस्थानादुपारमत् । एवं प्रलम्भान् विविधान् प्राप्य तत्र विशाम्पते । १६७५
पाण्डवेयाभ्यनुज्ञातस्ततो दुर्य्योधनो नृपः । अप्रहृष्टेन मनसा राजसूये महाक्रतौ । प्रेक्ष्य तामद्भुतामृद्धिं जगाम गजसाह्वयं ।
पाण्डवश्रीप्रतप्तस्य ध्यायमानस्य गच्छतः । दुर्य्योधनस्य नृपतेः पापा मतिरजायत ।
पार्थान्सुमनसो दृष्ट्वा पार्थिवांश्च वशानुगान् । कृत्स्नं चापि हितं लोकमाकुमारं कुरूद्वह ।
महिमानं परञ्चापि पाण्डवानां महात्मनां । दुर्य्योधनो धार्त्तराष्ट्रो विवर्णः समपद्यत ।
स तु गच्छन्ननेकाग्रः सभामेकोऽन्वचिन्तयत् । श्रियञ्च तामनुपमां धर्म्मराजस्य धीमतः । १७८०